

riorem triumphis locum mortis invenit. Quid Jonatham fratrem ejus atexam, qui cum parva manu adversus exercitus regio pugnans, desertus a suis, et cum duobus tantum relictis reparavit bellum, avertit hostem, fugitantes suos ad societatem revocavit triumphi? Habes fortitudinem bellicam, in qua non mediocris honesti ac decori forma est, quod mortem servituti præferat ac turpitudini. Quid autem de Martyrum dicam passionibus? Et ne longius evagemur, non minores de superbo rege Antiocho Machabæi pueri revexerunt triumphum, quam parentes proprii. Siquidem illi armati, isti sine armis vicerunt. Stetit invicta septem puorum cohors, regiis cincta legionibus: defecerunt supplicia, cesserunt tortores, non defecerunt martyres. Alius corium capitis exutus, speciem mutaverat, virtutem auxerat. Alius linguam jussus amputandam promere, respondit: Non solum Dominus audit loquentes, qui audiebat Moysen tacentem ¹⁾. Plus audit tacitas cogitationes suorum, quam voces omnium. Linguae flagellum times, flagellum sanguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamavit in Abel ²⁾. Quid de matre loquar, quae spectabat laeta filiorum quot funera, tot trophæa, et morientium vocibus, tanquam psallentium cantibus delectabatur, pulcherrimam ventris sui citharam in filiis cernens, et pietatis harmoniam omni lyræ numero dulciorem ³⁾? Quid de bimulis loquar, qui ante palmam victoriæ acceperunt, quam sensum naturæ? Quid de sancta Agne, quae in duarum maximarum rerum posita periculo, castitatis et salutis, castitatem protexit, salutem cum immortalitate commutavit? Non prætereamus etiam sanctum Laurentium, qui cum videret Xystum episcopum suum ad martyrium duci, flere cœpit, non passionem illius, sed sua remansionem. Itaque his verbis appellare cœpit: Quo progredieris sine filio, pater? Quo, sa-

1) Mach. 7. Exod. 14. 2) Gen. 4. 3) Mach. 7.